



ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

Λιθ. 308

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμὴ νέμει 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴου Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, πρὸς τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Ἰανουαρίου 1885.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ



ΙΠΤΕΙ χιών ἄρθρος. Πάντα τὰ ἐν Ἀθήναις λευκίζονται, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ὑποκάμισον τοῦ κ. Σταμούλη. Τὸ ἄρος Πάρνης ἐνεκα τῆς πολλῆς χιόνος κρύπτει τὸ γένος του καὶ ἄλλοι τὸ γράφουν ὁ Πάρνης, ἄλλοι δὲ ἡ Πάρνης. Ὁ κ. Δημήτριος ἀποφασίζει νὰ ἐνεργήσῃ αὐτοψίαν, τὴν ὁποίαν μὲν ἐπιφέρει ἡ Ἴερά Σίνδος. Ἡ μήτηρ τοῦ κ. Λορέντζου ἀποκρυσταλλοῦται. Ὁ στρατηγὸς Τὸρ ἀπολαμβάνει τὴν τομὴν αὐτῆς. Ἀφοῦ ἐκάθισαν διατὰ κασάβουλα γίνεται μεγάλη ζήτησις εἰς τὰ κἀτίσουρα. Ὁ κ. Καϊάλης κρύπτεται εἰς τὴν οἰκίαν του. Διαρρέεται πρεσβευτὴς εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Μαδρίτης ὁ καθηγητὴς κ. Σεμετάς, ὡς ἔχων ἰδιότητα Ἰσπανικῆς. Ὁ κ. Σκουλούδης διορίζεται σύνδικος ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ χρεωκοπήσαντος δήμου Ἀθηναίων. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὀκτακτύλιοι δημόται Ἀθηναῖοι ζήτουσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ



ΜΕΓΑΛΗ τρικυμία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Μεσόγειον. Τὸ καταπλέον ἐξ Ἀγγλίας μέγα θωρηκτὸν Σιταρήθρα ἐξοκέλλει παρὰ τὸ Σούνιον. Ἀποστέλλεται κατεπειγόντως ἐν κάρρον καὶ μετακομίζεται εἰς Πειραιᾶ διὰ Ξηρᾶς. Θαυμάζεται εἰς τὴν βουλήν ὁ λόγος τοῦ κ. Κάρτσωνα εἰπόντος: «Τὶ τὴν θέλμεν τὴν Εὐταξίαν ἀφοῦ ὁ Πουλίτης ἀδικεῖται;» Ὁ κ. Τρικουπὴς εἰσάγει νομοσχέδιον παρήμενον πωλείου τῶν ὑποδημάτων, τῶν στραγαλίων καὶ τῶν φερέτρων. Ὁ κ. Ἀριστείδης Οἰκοδόμος δι' ἐγκυκλίου του προτρέπει τοὺς πολίτας νὰ μὴ ἀποθνήσκωσι διὰ νὰ μὴ πληρώσωσι τὸν φόρον εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Οἱ ποινικοὶ τῆς οἴου Ἐρμού πολιορκοῦσι τὸν κ. Στεφανίδην εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ ὁ βουλευτὴς Ἀγυῖας ἀναγκάζεται νὰ προσ-

λάβῃ νέον γάτον, εἰς ἐν διὰ συμβολαίου ὑπόκειται νὰ μὴ τὸν ἀπχγώνισῃ. Ἐγγράφεται εἰς συνδρομητὴς εἰς τὴν Μέλισσαν τοῦ κ. Δεμάθ.

ΜΑΡΤΙΟΣ



Ἐγγραφεὶς συνδρομητὴς εἰς τὴν Μέλισσαν αὐτοχειριάζεται. Ὁ κ. Στέφανος Ἐίνος ὑποβάλλει πρότασιν περὶ κατασκευῆς ἱπποσιδηροδρόμου μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Λυκαβηττοῦ. Τρεῖς ζῶντες ἐνάγουσιν εἰς τὰ δικαστήρια τὸν κ. Ἀρσένην, διότι ἐδημοσίευσεν νεκρολογίας περὶ αὐτῶν εἰς τὴν Ποικίλῃν Στοάν. Ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ἀνδρὸς διακηρύττει διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι εἶνε συκοφαντία τὸ ἀδδμενον περὶ ἐπεμβάσεως τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Φαρακωχὴ ὡς εἰδικῶ γρμμματώ; τοῦ Συλλόγου. Ἐν τῷ Αἰῶνι δημοσιεύεται εὐχαριστήριον τοῦ νομισματογνώμονος τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματικῶ Μουσείου κ. Ποστολάκα δι' οὗ ἐκφράζει οὗτος τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν κ. Ἀθηνογένην διότι ἐδώρησεν οὗτος εἰς τὸ μουσεῖον δύο κίβδηλα τέλληρα. Ὁ κ. Σκουλούδης σύμβουλος τῆς τραπέζης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὀργιζόμενος διὰ ταῦτο προκαλεῖ τὴν καῦσιν τοῦ κ. Ἀθηνογένους ὡς σπιτάλου.

ΑΠΡΙΑΙΟΣ



κ. Τρικουπὴς ὑπόκειται ἐριστικῶς τὴν ἄρσιν τῆς καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας. Κατόπιν γίνεται γνωστὸν ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἐδόθη τὴν 1 Ἀπριλίου. Εἰς τὰ προκύβητα τοῦ Πανεπιστημίου τελοῦνται τ' ἀπεκλυπητὴρ καὶ ἀγάληματος τοῦ Γλάδδωτος, τοῦ παρθένου πρὰ τοῦ κ. Βιτάλη. Μία ἔγκωσις παραγγεῖται εἰς τὴν τελευταίαν ἀποβάλλει. Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἀποβάλλει ἐπίσης... δύο κλητῆρας, διότι κατὰ τὴν γενομένην ἐνεκα τοῦ ἀνωτέρου ἐπισημοῦ διπραχῆν ἀπεκάλεσαν τὸν Κοραῆν κλητῆρα. Ἀναζῆ πάλιν εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ πνευματισμὸς καὶ ὁ μαγνητισμὸς. Οἱ κατῆτικοὶ τοῦ Μενδρὸς μαγνητίζουσι τοὺς φύλλκας καὶ δραπετεύουσι τὸ σώσωμα. Ἡ κυβέρνησις ἐπικαλεῖται διὰ τῆς τραπέζης τὸ πνεῦμα τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύ-

ρεύει ο πρωθυπουργός εις την βουλήν και είνε ανάγκη εγκαθέρων εις τὰ θεωρεῖν.

Ἀκολουθίαι φαλλόμεναι κατ' ἔτος

- Ὁ Ἀκάθιστος θναός.
- Ὁ Μέγας Κανών.
- Ὁ ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ τοῦ κ. Ἀντωνιάδου.
- Τὸ ποίημα τοῦ κ. Σιλβατῶρ πρὸς ἐκείνην εἰς τὰ Ἡμερολόγια.

Ἄραι τοῦ ἔτους

Τὸ ἘΑΡ ἄρχεται διὰ τὴν κ. Σταματῆν φέροντι ἄθος εἰς τὴν κομιοδόχην του.

Τὸ ΘΕΡΟΣ δὲν ἢ Ἐταιρία τοῦ Σιδηροδρόμου δημοσίευσεν διὰ τῶν ἐφημερίδων ἐπὶ τὸ Φάληρον ἀποκτῆ τὴν θαλακτικὴν αὐτοῦ ἔψιν κτλ.

Τὸ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ δὲν εἰ κουλουρτζῆδες ἀρχίσουν νὰ περιέριωνται περὶ τὸ Πανεπιστήμιον.

Ὁ ΧΕΙΜΩΝ δὲν φαῖ εἰς τὰς ὁδοὺς ὁ κ. Ρηγόπουλος καὶ τὸ ποδῆρες αὐτοῦ ἐπανωρόριον.

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ

Χωρὶς κανεῖς προφήτης μετὰ Χριστὸν νὰ εἴπῃ, Ἀπὸ τρεῖς ματαῖς ἂν ρίξῃ εἰς τὰ περασμένα μόνον Ἐμπορεῖ νὰ προφητεῖται αἱ προσφιλεῖς Ἀθηναίαι Τὶ γεγονότα θάχουν καὶ τὸν καινούργιον χρόνον. Σὲ τόπον ὅπου ἔχει φρικτὴ μοτοτορία Εἶν' εὐχολή, τομίζω, μὲν τέτοια προφητεία.

Ἐν πρώτοις δὲν θὰ λειψῇ ἡ λάσπη καὶ ἡ σκόνη. Σωρὸς ζητιάνου πάντα θε νὰ γυρῶν ἐτοὺς δρόμους. Καὶ κάθε λωποδύτης ἀκόπως θὰ σουφρώσῃ. Μ' ὄλους μας τοὺς κλητῆρας καὶ τοὺς ὑπαστυνόμους. Ἡ ἄμαξαις θὰ στράνουν τὸν κόσμον ἐπὶ τὸν κνηστὶ. Κ' οἱ περιβολαταῖοι θὰ κλέβουν ἐπὶ τὸν ζῆν.

Καινούργια σπῖτζα πάλι θὰ γίνοντι χίλια τόσα. Κ' ὅσα αὐτὰ πληθαίνουν θ' αὐθαίρουν καὶ τὰ τοῖκτα. Θὰ γίνοντι μομπορτζῆραις νὰ βάζωμε φουτίτζα. Καὶ ἐπειδὴ κανένας δὲν θάχῃ νὰ πληρώσῃ. Θὰ πέφτῃ κάθε μέρα κ' ἓνα βαρὸν κανόνι.

Θὲ νὰ γενοῦν καὶ ἐφέτος καμπόσα γεννητοῦρα. Καὶ γάμοι, ὑποθέτω, θε νὰ γενοῦν ἐπίσης. Ἀλλὰ διαλυτῶν θ' ἀγάψῃ πάλι φούρνα. Καὶ ἀπὸ ζωτοχῆρους, πατρὶς μου, θὰ γεμίσῃ!.. Θὰ γίνοντι καὶ καμπόσα ἐπίσημα βαπτίσμα. Καὶ κουμπάραις μὲ δοῦκες—ψυχὴ μου ἐπὶ Πατῆσια!

Κάμποσοι πρὶν τῆς ὥρας θε νὰ τὰ κακαρώσουν, Ἀλλὰ θὰ τοὺς κηδεύουν καταστεφανωμένους. Καὶ ἡ ἐφημερίδες ὡς φόρον θὰ πληρώσουν. Εἰς τὴν σελτὴν τῶν μνημῶν ἓνα σωρὸν ἐπαίτους. Καὶ θὰ γραφοῦν ἐπάνω ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τῆν πέτρα. Βαθεταῖς ἐλληνοκόδραις καὶ εἰς ἀρχαῖα μέτρα.

Αἱ ἐκλογαὶ θὰ γίνοντι ἐν τάξει κ' ἡσυχίᾳ. Καὶ μόνον κατὰ λάθος θὰ σκοτωθοῦν καμπόσοι. Ἐπέμβασις ἐπὶ κράτος δὲν θὰ συμβῇ καμμία. Καὶ ἡ βουλὴ τοῦ θάρρη θὰ μᾶς ὑποχρεώσῃ. Καινούργιους πάλι φόρους ἐπὶ τὴν μάχην μας θὰ βάλῃ. Καὶ θὰ χειροτεροῦσῃ τὸ τωρινὸ μας χάλι.

ΠΕΡΙΦΡΑΞΕΙΣ

1885

Ἀπάνω ἐπὶ τὸ κρεβάτι μου μὲ μάτια σφαλισμένα διὰ τοῦ κόσμου τὸ φθαρτὸν ἐφιλοσόφουν μόνος, δταν κανόνια ἐξαφνα βροντοῦν ἑκατὸν ἓνα, καὶ τότε πᾶς θυμῆθηκα πῶς ἦλθε νέος χρόνος. Κι' ἀρχίζω νὰ τὸν χαιρετῶ κι' ἐγὼ ἀπ' τὸ κρεβάτι μὲ ἔλο μου τὸ πρῶνὸ Ῥωμαϊκὸ ράχτι.

Καλῶς τ' ὀγδῶντα πέντε μας μὲ τὴν παλλὴν του φούρνα, καλῶς το τὸ καλλίτερο ἀπ' ἔλα μας τὰ χρόνια, καλῶς τ' ὀγδῶντα πέντε μας μὲ δάνεια καινούργια, καλῶς το ποῦ τὸ χαιρετοῦν κι' ἐμπορικὰ κανόνια. Καλῶς τὸν χρόνο τῆς πολλῆς κακομοιρίας καὶ ζάλης, καλῶς τὸν χρόνο τῆς φειδοῦς, τὸν χρόνο τῆς σπατάλης.

Ἐμπρὸς ταμπούρα, σάλπιγγες, σφυρίκτραις καὶ φλογέραις, τὸν χρόνο χαιρετήσατε, ὦ προσφιλεῖς Ἀθηναίαι, ποῦ μὲ τρακόσαις ἔρχεται κι' ἔξητα πέντε μέραις... ὅπως κι' ἂν ἔχη, πάντοτε καινούργιος χρόνος εἶνε. Κι' ἂν πρόβαλε μὲ σύννεφα καὶ μ' ἀδεαυτὴν τὴν τσέπη, μὰ πάντοτε χαιρετισμὸς καὶ τελετὴ τοῦ πρέπει.

Ὁ κόσμος εἶνε μάταιος καὶ τριγυρνᾷ ἢ σφαῖρα, καὶ κατὰ Ἐξαρχόπουλον ἰμοιᾶζει περιόδι, ποῦ μ' ἀπειροπαλοῦνται μὲς εἰς αὐτὸ μὲ μίαν ταμποκέρα νὰ πάρουν τὸν ἀέρα τῶν μικρῶν, μεγάλων, ἔλοι. Λοιπὸν γλεντίσετε καὶ σείτε κατενθουσιασμένοι, καὶ θέλει καλοπέρασι ἢ φτώχεια ἢ καὶ μὲν.

Ὁ κόσμος εἶνε μάταιος καὶ ψέμματα γεμάτος. διοργανίζονται στρατοὶ, ἀναμορφοῦνται στόλοι, κι' ἐκεῖ ποῦ ἀπελπίζονται γιὰ τῶν Ῥωμηῶν τὸ κράτος, ἔμπορεῖ τοῦ χρόνου ἐξαφνα νὰ τοὺς ἴδῃς ἐπὶ τὴν Πόλιν. Καθὼς σὰς εἶπα, τριγυρνᾷ τῆς γῆς αὐτῆς ἢ σφαῖρα, καὶ χίλιοι χρόνοι δὲν γεννοῦν ὅτι γεννᾷ μίαν ἡμέραν.

Ἐνθυμηθῆτε, κύριοι, τὴν φίλην Ἰταλίαν κι' ἄλλα πολλὰ κρατίδια πῶς εἶνε τώρα κράτη, καὶ πῶς ἐπήραμ' ἄλλοτε κι' ἐμεῖς τὴν Θεσσαλίαν... ἐπὶ τὰ περασμένα ρίξτε γιὰ μίαν στιγμὴν τὸ μάτι, ἐνθυμηθῆτε, κύριοι, κι' αὐτὴν τὴν Κωπαῖδα, καὶ παύσετε οἰκτεροῦντες τὴν τάλαιναν πατρίδα.

Πενήντα χρόνους ἀοιμῆται τὸ νεαρὸν μας κράτος κι' ὅμως μὲ τόσα δάνεια εὐρίσκειται καὶ φόρους, ἔκαμε σιδηροδρόμον καὶ ὁ Μαυρογορδάτος, κι' ἀναριθμήτους ἔχομεν γιατροὺς καὶ δικηγόρους. Πρὸς τοῦτοις ἀπεκτήσαμεν καὶ βουλευτὰς διακόσους, καὶ ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς δὲν ἐνθυμοῦμαι πόσους.

Τὸν ἄνθρωπον τὸν παλαιὸν λοιπὸν ἀποβαλόντες, ἄς ἐνδυθῶμεν, κύριοι, τὸν ἄνθρωπον τὸν νέον, κι' ἄς εὐχηθῶμεν σύσσωμοι κι' ἐκ τῆς χαρᾶς πηδῶντες τὸν νέον χρόνον εὐκλεῖ κι' εἰς δάνεια γενναῖον. Κι' εἴθε μὲς ἐπὶ τὸ κρεβάτι τῆς κουκουλιωμένη πάλι ἢ νυσταγμένη Μοῦσά μου τ' ὀγδῶντα ἔξη ψάλλῃ.

Εἰς τὴν ἐνωσίαν ἁγῶ τραπεζῶν

Ἀπὸ Τράπεζαις ἐπιμῆκατε, νὰ γίνοντι ἢ δυὸ μίαν. Ἄς ποῦμε κέρδος καὶ αὐτὸ, γιὰτὶ οὐκ ἐξοστεινόν. Ὅμως τοῦ χάκου! Ὅλοις τοὺς ἐνῶσιν δὲν τελειοῦν, Κι' ἀπὸ τὸ κέρδος, προσοχή!, θὰ ἔχομεν ζῆμια!

ΦΛΟΣ



Ὁ Καπετάνος τῶν μετὰ Χριστὸν προφητῶν



Ἐπὶ τρεῖς ἔτη λέγει νὰ ἰ καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν



Ἐρευρέτης τοῦ δασμολογίου καὶ τῆς Μελλίσσης



Ἐπίσημος καραγκιόλης



Γούψ, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως περὶν ὡς Ἀθηνῶν



Πρὶν φθάσῃ εἰς τὴν καθηγητικὴν ἔδραν πόσα ἐπήδησε παλούκια!

Ποιητῆς ἀκροστιχίδος κατὰ τὸ 1862 καὶ εἰς ἀμοιβὴν τμηματάρχης καὶ δργανωτῆς τῶν ἐγκαθέρτων εἰς τὴν βουλήν κατὰ τὸ 1884.



Ὁ Ἄρης



Πρότυπον σφραγίδος διὰ τὸν «Παρνασσόν»



Πρωτοχρονιάτικη τριουπόστατος μονοκονδυλιά.

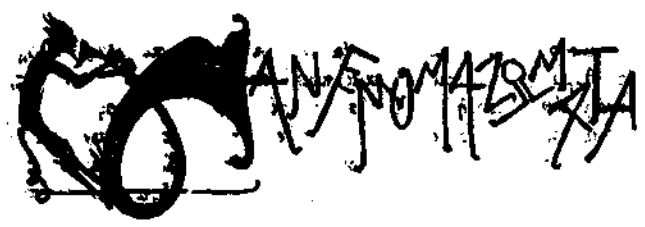
ἐν φύγῃς φέων μεθ' ἐκείνου ἑκέραια καὶ τὰ τέσσαρα κωλά σου. Ἡ εὐαρέστος αὐτῆ ἐπιπόδησις εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἰθαγενῶν καλεῖται περιπάτος.

Ἐν τούτοις ἄς κάμωμεν ὅπως δινηθῶμεν ἓνα γύρον. Διὰ τοῦ ἀπλοῦ μέσου τούτου μόνον ἠμποροῦμεν νὰ σπουδάσωμεν ἐντελῶς ὅλην τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα. Ὅλη ἡ καλλονή, ὅλον τὸ πνεῦμα, ὅλη ἡ πολιτικὴ, ὅλη ἡ καλλιτεχνία, ὅλη ἡ μεγαλοφυΐα αὐτῆς ἀντιπροσωπεύεται ἐδῶ. Ἰδοὺ ὁ Καζάζης, προσδεδέσμενος ἐρωτικῶς τοὺς περὶ τὴν ἐξέδραν πασσαλοῦ τῶν φανῶν. Ἰδοὺ ὁ Δεμιτάς ἔρπων ἐκεῖ παρὰ τὴν ἄκραν πλησίον τοῦ κήπου. Ἰδοὺ ὁ Σεμιτάς βαδίζων βραδέως καὶ ἀποκορητὸς ἄλλοθεν τὰ κύματα τῆς μακρᾶς γενεᾶς σου. Ἰδοὺ ὁ Σπαρούλης· καὶ οἱ δύο κύκλοι του ἰστανταὶ παρὰ τὴν μουσικὴν ἀναμένοντες νὰ κοδοῦν ἀνακρουόμενον τὸν ὕμνον τῆς Θεοφάνους· ἀλλ' ὁ κ. Καίπαρης δὲν κινεῖται εἰς τὴν μελοπλοῖαν τοῦ Μαντζάρου καὶ ἀπεργάζεται καὶ οἱ τρεῖς ἠθηνωδῶς ὑλακτοῦντες. Ἰδοὺ ὁ κ. Σκουλοῦθης παρεργόμενος ὡς στιγμιαία ὄψια ἐπ' ἀράξης καὶ ἀναμνησκόμενος τῆς Κωπαΐδος ἐπὶ τῆς θέας τῶν τελευτῶν τῆς θαυμασίας πλατείας, καὶ συλλαμβάνων ἴσως τὸ σκέδον ἢ ἀκατάσθη τὴν ἀποξήρανσιν αὐτῶν θὰ μετοχῶν.....

Ἄλλ' ἐκούραστην πλέον· καὶ δίδων πέρα· εἰς τὴν περιήγησίν σου ἐπαγγέλλομαι· εἰς τὸ δωματίον μου καὶ ἐξῆκλῶμαι κτήτωπος. Καὶ τί δὲν θύναται νὰ ἴδῃ καὶ ἢ ἀκούσῃ τις ἐντὸς δύο ὥρων! Πρὸς πόσῃν βλακείᾳ καὶ πρὸς πόσῃν παραφροσύνῃ ἀναγκάζεται νὰ συγχρωτασθῇ! Ποῖον μαελοσιμένον πέρα ἀναιδέως καὶ ὑποκριτικῶς εἶνε ἠναγκασμένος νὰ ἀκασέσῃ! Πόση ἔξωτερικὴ ἐπιδείξις καὶ πόση μαντεῖομένη εὐατέρικὴ κενότης τῶ πληττεῖ· τὰ δώματα καὶ τῶ ἰσοπέδη τὴν κεφαλὴν! Ἐὰν κατερθώσῃ νὰ ἐξέλθῃ αὐτῆς σῶος τὸ σῶμα εἶνε πολλὸ ἀμβόλον ὄμως τούτο ὡς πρὸς τὴν καλαιθυσίαν.

Καὶ τώρα ὅτε εἶμαι εἰς τὸν ἐπιλογον τοῦ ζαντατικτραγικοῦ ταξιδίου μου, ἀναδύκλων δι' ἄλλοτε τὴν συνέχειν αὐτοῦ, μοῦ χρειάζεται μιὰ ἀνέκδοτος ἄλλα εἰς ποῖον μᾶλλον σοῦ ἀνήκει αὕτη, ὦ ἀθάνατε πρύτανι Κυριζικέ, τὸν ὁποῖον καὶ σὲ διακρίνω ἐπὶ τινος τῶν καθιστάτων τοῦ καφενείου Γκιαντζούλου, σκεπτόμενον εἰς ποῖον μέρος τῆς πλατείας θὰ στήσῃς τοὺς ἀνδριάντας τοῦ Γκιρς καὶ τοῦ Μεγαλιτσαῆνου, ὅταν θὰ ἐκλεχθῆς δῆμαρχος;

ΚΟΤΑΓΟΣ



Ἡ Βουλὴ συνέρχεται τὴν 10 Ἰανουαρίου. Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀκριδῶς αὐτὰς συμπύκνει ἡ ἐναρξίς τοῦ Τριμῆδιου τῆς Ἀκρόρας. Ἡ δὲ θέσις τοῦ ὑπουργείου θεωρεῖται πλέον βέβαιον ὅτι δὲν εἶνε καθέλου ἐξησφαλισμένη. Καὶ θυμιάσατε τὴν μεταστροφὴν τῶν καιρῶν καὶ τὰς περιέργους ἐνίστε συμπύκνωσις! Ἀκριδῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν, ἐφ' ἧς ἐσθίριζε πάντοτε καὶ ἤντησε τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν του, ἀκριδῶς κατ' ἐκείνην θέλει πῶσει.

Πρὸ τινων ἐτῶν ἐαχέισθη μετ' ἓνα κάλλιστον ἀνθρώπον, ὅστις μὲν μόνον ἀδυναμίαν εἶχεν· Ἐκεῖθι μὲν ἀποκτῆθῃ ἐν κτήμα κείμενον· ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐν ἡ κατοικεῖ καὶ ἐνῶ δὲν εἶχε χρήματα νὰ τὸ ἀγοράσῃ, τῶσπ τοῦ εἶχε ρικῶθει ἡ ἰδέα ὡςτε προτοῦ περιελθῆ εἰς τὴν κοριότητά του δεῖρῃ ἤδη αὐτὸ εἰς διάφορα τμήματα, εἰς ἀμπελῶνας, εἰς συκῶνας καὶ ὅ,τι ἄλλο ἠδύνατο. Ἐνθυμοῦμαι πάντοτε τὸν καλὸν ἀνθρώπον ὅταν ἀκούω διακηρύξεις εἰσολογικῶν σχολῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ πενθερὰ τοῦ κ. Β. ἀπέθανε. Μετὰ τὴν κηδείαν ἐν τῇ οἰκίᾳ

τοῦ γαμβροῦ εἰς τῶν προσκεκλημένων ἐκφωνεῖ τὸ ἐγκώμιον τῆς μεταστάσης.

— Τί χάρις! λέγει, τί ἀγαθότης! Πάντοτε καλὴ, πάντοτε εὐχαριστημένη! Ἄ! ἦτον ὁ φονὴς τῶν πενθερῶν! Ὁ γαμβρὸς ἀναπνῶ τρωμάζων καὶ ἐπὶ τῇ ἀκλῇ ὑποθέσει οὗτο ἦτο δυνατόν νὰ νάγκωνῃ κατὰ τὴν πενθερὰ του.

Ἀνεκδοτος ἀττικὴ ἐπιγραφή καφενείου νεοειδρωθέντος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶς:

• CAFE L'ODISSE •

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Πόσις φροντίδες σήμερ! Πόσις ἐτοιμασίαι! Ἀπάνω-κάτω πρέχουσι Κύριοι καὶ Κυρις, Κ' εἶναι γεμάτοι τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τοῦ Διόλου οἱ φέμοι· Ἐὰν καὶ ἄλλους ἔκριναν, θὰ ἴσαν κ' ἄλλοι ἀκέρη. Μία φροντίδα δίνοι τους ἔχουσι, μίαν ἔνοχη, Ποιὸς ἢ ἀγορῆσι πλεῖστορα πράγματα τιποτένια. Σὲ ποῦκασι, σὲ φυλάσσῃ, σὲ μέλουσι, σὲ ταμπούρα, Πητοῦσι τους παρθεῖς τους, καὶ γενικῶς εἶν' ἡ μούρα. Ὅσοι λατὰ δὲν ἔχουσι μὲ τὴν ἀκαταστασία Κυνταῖν, ὅπου τὰ δάκρυα κινεῖται, μὰ τὸ Δία! Φτωχοὶ μὲ φθόνο βλέπουσι τοὺς πλούσιους ποῦ ἀγοράζουσι. Κ' ἔσοι εὐρίσκουσι δάνεια τὸν ὑψιστὸν δοξάζουσι. Τὸ ἀπὸ τῶν ἀισθητικῶν γοργότερ' ἔς τὰς φλέβας Νὰ ἐρέχῃ αἱ ἀπόγονοι τῆς βιοκλασίου· Ἐὖχε. Μὴ μόνη ἔνοχη ἔχουσι, μίαν φροντίδα τώρα: Τὰ ἀγροβασιλικά εἶλες προσμένον ὄνρα. Ἡ δεσποτινὴ ἔς τὴν ἄθουσα, σὲ μαγερετὴ ἡ κοῦτρα, Τὰ ὄνρα συλλογίζονται τ' ἀγαπητὰ οὐεῖνα, Ποῦ τὸ πρῶτ' ὁ ἔρασις κρυφὰ-κρυφὰ θὰ στείλῃ, Ἡ θὰ προσέρῃ ὁ κύριος μὲ μειδῶντα χεῖλη. Ἄλλὰ συμβαίνει κάποτε, ἀντ' χρυσῶν ψελλίων, Νὰ στέλλονται ἀνούσιοι στήσι ἀπὸ βιβλίων, Ὅπου ἡ κόρη ἐδέχασε πολλὰς ἔς τὴ ζωῆς της, Καὶ τότε εἰς τὸ διάβολο ἔττεινε τὸν ἔρασὴ της.

ΔΑΟΥΝΗΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ

ΟΤΑΝ ΠΡΟΒΑΛΛῆ

Πρωτοχρονιά θεοτερελλῆ δταν πρόβαλλῆ μετ' ἡλίγα μύρια δῶρα λαμπροπολισμένη γεμάτη ἐπ' τῆς νεότητος τὰ περίσσια κέλλη, καὶ νηαὶ καὶ νηοὺς καὶ γέρους ξετερελαίνει.

Τὰ περασμένα ὄλα στὴ στιγμῇ θ' ἀλλάξουν, λύκαισι, χαράσι κ' ἀγάπαισι κ' ὄνειρα τρελλὰ μὲ γοργοῖνῃτα φτερά θὰ νὰ πετάξουν κ' ἄλλα καινούρια θάρβουν ὄνειρα πολλὰ.

Ὅλα θ' ἀλλάξουν — μοναχὰ ἐγὼ κ' ἐκείνη, ἔστω χρόνου τὸ αἰώνιο γοργοκύλημα, θ' ἀνάβωμε ἔς τὸ ἔθιο φλογερὸ καμῖσι, θὰ σθῶναμε ἔστω ἴδιο δροσερὸ μας φίλημα.

GUERRIER

Ἐτη εὐχόμεθα πολλὰ λαμπρὰ κ' εὐτυχιόμενα, ἀλλ' ὄχι ὄμως πῶς καλὰ κ' ἀπὸ τὰ περασμένα.

